

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrta leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrta leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrta leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrta leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. O pravništvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Slovani v Šleziji.

Z Dunaja. [Izv. dop.]

Nova doba živahnejega gibanja avstrijskega Slovanstva probudila je tudi Slovane v Šleziji iz teškega dremeža. Nemštvo v Avstriji in na Nemškem je uže za gotovo računalo, da je po njega večstoletnem krutem gospodarstvu v Šleziji zadnja slovanska bilka zatrta in da se po šlezijških planjavah in hribih, kjer je nekdanj bival rod slovanski, razširja in ukoreninja iz slovanske krvi vzrastlo Nemštvo. Tudi Slovani: Čehi in Poljaci imeli so svoje brate v Šleziji uže za izgubljene. Niti Čehi ni Poljaci niso se brigali za v teške nemške verige ukovane sobrate; jadrnih stokov pod robato nemško pestjo tarnajočega šlezijškega Slovanstva nihče nij slišal.

Ko je napočila mlada zora Slovanstvu, navzel se je tudi potlačeni slovanski Šlezijanec mogočnega duha — vspel se je ter od sebe proč porinil tevtona, mamečega mu sto in sto let duh in telo. Ker slovanski Šlezijanci nemajo v državnem zboru nobenega zastopnika, ki bi povzdignil glas za njih pravice in svobodo, ki jim jo v Šleziji teptajo Nemci, podala se je deputacija obstoječa iz 10 članov češke in poljske narodnosti naravnost na Dunaj, da tu ministrom pové, kakšna je ravnopravnost v Šleziji. Čehe vodi duhovnik Gruda in župan Bensza, a Poljake duhovnik Svieži in Cienciala. V deputaciji zastopani so vsi stanovi. Deputacija bila je od ministra Taaffeja in Pražaka sprejeta jako dobrohotno. Živimi barvami slikano bedno stanje Čehov in Poljakov, krivično ravnanje od strani nemških birokratov, ki imajo

Slovane v Šleziji nekako za divjačino, napotili sta obadva ministra do obljub, da hočeta tudi za Šlezijo uvesti ravnopravnost.

Kake krivice morajo Slovani v Šleziji trpeti, razvidite iz sledečega. Po zadnjem zapisovanji ljudij v okraji tešinskem, frideckem in jablankovskem bilo je naštetih 113.910 duš: Od teh je 59.306 Poljakov, 43.858 Čehov in le 9.039 Nemcev, čeravno so za Nemce vpisali vse žide in dobro število Slovanov. Jednake so razmere mej številom Čehov, Poljakov in Nemcev brez malo izjem tudi v drugih okrajih. A vendar imajo Nemci n. pr. v okraji tešinskem šest srednjih učilišč, ki jih vzdržuje država, a Čehi in Poljaci nemajo niti jednega.

Državnih osnovnih postav Čehi in Poljaci do sedaj v Šleziji nijso poznali. Čehi in Poljaci so v Šleziji v večini, a vendar je navadni jezik izključljivo nemški. V civilnih zadevah morajo vse prošnje biti spisane v nemškem jeziku; razsodbe, odloki itd. so izključljivo nemški. Ravno tako je v kazenskih stvareh. Zapisniki sestavljajo se o izpovedbah zatožencev in prič izključljivo nemški. Zatožitelj, zagovornik razpravljata le nemški. Vseh srednjih učilišč je v Šleziji trinajst in sicer 4 gimnaziji: v Opavi, Vidnavi, Tešinu in Bjelskem, 1 realen gimnazij v Bruntalu, 4 višja realna učilišča v Opavi, Kjernovem, Tešinu in Bjelskem, 1 obrtno učilišče v Bjelskem, 1 moška pripravnica v Opavi in Tešinu, a ženska v Opavi — a vsa ta učilišča so izključljivo nemška.

V neopisno žalostnem položnji so v Šleziji socialne razmere za Poljake in Čehe. Slo-

vanom je skoro prepovedano bilo cesarsko bimno peti v slovanščini!

Slovanski Šlezijanci bili so trpini v pravem pomenu besede. Razborništva imajo svojega malo — vsak „naobrazenec“ prišteva se tam k „prusofilom“. Prusijanski duh nij nikjer v Avstriji tako ukoreninjen kot v Šleziji. Glavni agitatorji zanj pa so največ — možje, katerih posebna dolžnost bi bila gojiti avstrijsko čutje in paziti, da se izpolnjuje zakon, ki določa jednake pravice vsem narodom. Zastonj tožijo dan na dan češki in poljski listi. „Gazeta Narodowa“ od 31. maja ima v članku o razmerah v Šleziji stavek: „A buta teutońska posuwa się tam aż do ultra-prusofilizmu i do poniewierania vszystkiem zgola, co austrjackie.“

Slovani v Šleziji nijso do pred kratkim niti od Čehov niti od Poljakov imeli moralne podpore. Saj je vendar poljski poslanec v državnem zboru g. Tyszkowski v poljskem klubu moral groziti s položenjem mandata, ker so se o njegovem predlogu za ravnopravnost v Šleziji čule izjave, kakor da bi poljski klub ne imel opravka z ravnopravnostjo Slovanov v Šleziji. S tem je prouzročil, da se je poljski klub poprijel šlezijškega vprašanja ter da so se začele obravnave o istej zadevi v češkem klubu.

Čehi in Poljaci so v Šleziji to, kar so Slovenci na Koroškem. Naše novinarstvo ima dovolj dobrih nasvetov za koroške slovanske trpine, tu in tam se celo v državnem zboru kdo spomina proganjanja Slovencev na Koroškem. Ravno tako ima češko in poljsko novinarstvo lepih nasvetov za Slovane v Šleziji.

Listek.

Nasledniki Bogdana Hmelnickega.

Po Kostomarovu in drugih spisih napisal J. Steklasa. (Konec.)

Golicin in ž njim vojskonačelniki in polkovniki moskovske vojske so sedeli na stoleh na odkritem mestu. Atamana s sinom so postavili zraven pisarjevega šatora; starešine, tožitelji, so prišli po zapovedi Golicina, pred svet vojsko načelnikov ter so v kratkem ponovili bitnost vseh obdolženij, katere so v svojej prošnji naveli a na koncu so prosili, da se izvrši pravica nad atamanom. Vsi sedeči so se vzdignili. Golicin je rekel: „Nijste li vi atamana obdolžili vsled sovraštva, hudobije, ali vsled kakšne druge razžalitve, ki bi se dala na drug način poravnati?“

Kozaki so odgovorili: „Velike so bile krivice, ki jih je storil ataman celemu narodu, a mnogim izmed nas pa še posebej; mi ne bimo položili rok na njegovo osebo, ko ne bi

bilo njegovega izdajstva: o tem pa nijsmo mogli molčati; ataman se je vsem zameril; in tako je bilo težko vzdržati narod: narod bi ga bil raztrgal na koščke.

Golicin je zapovedal poklicati atamana.

Samojlovič je prišel opiraje se na palico s srebrno kluko; njegova glava je bila obvezana z mokro ruto: njega so bolele oči in glava.

Neki bojarin mu je razložil na kratko, zakaj so ga obdolžili.

Samojlovič je odbil vse navedeno proti njemu ter se začel braniti. Ali zdaj so naveli nanj polkovniki: Salonina, Dmitraška Rajča, Gamalija. Vnel se je hud prepir, polkovniki so se tako razpalili, da so bili pripravi pobiti atamana, ali Golicin jim nij dopustil tega nego je zapovedal odpeljati obdolženega atamna.

Golicin je objavil, da morejo oni zdaj izbrati si novega atamana, a da je radi tega, potrebno sklicati duhovstvo in znameniteje Kozake od vseh polkov. Zdejci je bil poslan glasnik k okolnjičjemu (činovnik starih carov, ki

je pazil na meje ter reševal prepire radi meje) Nepljujevu, ki je zapovedoval oddelku, poslanemu v dnjeprovsko nizovje. Nepljujevu so zapovedali zapreti sina atamana Gregorija, njegovega druga perejaslavskega polkovnika Leontija Polubotka in druge ter jih odpeljati h Golicinu.

Vendar se nijso temu ognili, česar so se bali. Kozaki začuvši o tem, kar se je zgodilo z atamanom, so začeli svojevoljstvovati. V gadjackem polku so ubili polkovnika Kiašku, in ž njim nekoliko drugih uglednih mož; Kozaki so se zbirali po četah, pohajkovali ter širili nered in nemir po teh predelih. Ataman je bil do skrajnosti vsem nanaviden, skupaj ž njim so nuzili tudi njegove sinove in prijatelje. Samojlovič je uvel tegotni maopol na vino, med, brezico in druge predmete, izumeval razne davke za svoje obogačenje. Pridobitev bogastva za se in za svojo rodovino je bil cilj njegovega življenja. On se je obdajal s kompanejci in serdjuki (pešči), ki so se vzdržavali radi tega, da so silili narod na pokornost,

A kaj pomaga vse to? Od nasvetov se je treba vspeti do dejanj. Delati morajo dotični faktori. Omagovati ali celo obupavati nikakor ne gre. Kajti, ako požrešni nemški moloh še do danes nij prebavil koroških Slovencev v svojem nasitnem želodcu, ako po vseh velikanskih naporih tevtonske sile slovanski duh v Šleziji še tli ter se probuja k novemu življenju, potem moramo pač še imeti nade za na pol zgubljene veje velikanskega slovanskega drevesa.

A nijeden zaveden Slovan ne sme križem držati rok; treba je delati, boriti se, navduševati, buditi k slogi, kjer je nesloga, dramiti, kjer se spava, prepričevati, terjati, kar Slovanstvu pristuje!

Vsak Slovan mora imeti delež o velikej slovanskej zmagi!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. junija.

V svojej zadnjaj seji v sredo je **državni zbor** sprejel trgovinsko pogodbo z Nemčijo. Predsednik dr. Smolka je sesijo tako-le zaključil: Dovolite mi, gospoda, da z ozirom na to, ker ne bodem kmalu seje sklical, vam vsem, na desnej, na levej ali na sredi (veselost), razume se, da ne izjemljen gospodov ministrov, želim najboljše zdravje in zadovoljnost ob času, ko se ne bomo videli in da se vsi snidemo zopet z dobrim in spravljivim duhom.

Gospodska zbornica je 1. t. m., sprejela celi budget. Grof Tasfe je naznanil, da misli reforme v upravi uvesti, da se odpravijo zla, „izvirajoča iz dualizma državne in avtonomne uprave.“

V prvem četrtletju letošnjega leta je prišlo **davka** direktnega 1,288.996 gl. indirektnega 7,420.712 gl. več, kakor v lani do tega časa.

Poljska deputacija iz **Šlezije**, ki je bila te dni na Dunaji, je izročila grofu Taaffeju prošnjo, v kateri se tudi pritožuje, da se morajo vse vloge sodnijam po Šlezijem izročevati nemški pisane, poljske vloge pa se odbijajo. — Češki in poljski poslanci so tej deputaciji obetali, da ne bodo preje mirovali, da dobe tudi Čehi in Poljaki na Šlezijem popolno ravnopravnost.

Vnanje države.

Srbski knez je odšel na potovanje. Jutri pride baje v Pešto ter bode tam pozdravil avstrijskega carja, potem gre na Dunaj, v Berlin in v Peterburg.

Ruski car je baje uže preselil se iz Gačine v Petrov dvor pri Moskvi.

Prihodnji teden se bodo vršile po **Bolgariji** volitve za veliko narodno sebranje, ki

se bode zbralo 1. (13.) julija. Te volitve bode bolgarskega kneza ali vrgle s prestola, ali pa mu ga bodo utrdile — kakor bodo izpale. Če imajo bolgarski liberalci zaupanje naroda, potem bodo gotovo voljeni. Bolgari Vshodnje Rume lije jako simpatizirajo z bolgarskimi liberalci ter bi radi videli, da odstopi bolgarski knez.

Poroča se, da sta **grško-turško** pogodbo 1. t. m. v Carigradu podpisala turški polnomočnik in grški poslanik Konduriotis.

O **irskih** razmerah pišejo „Daily News“, organ angleške vlade: Položenje na Irskem je od dne do dne bolj vznemirujoče in vidi se, kakor da bi se upor bližal. Posilni zakon néma vspeha. Sploh se je mislilo, da bode več takih najemnikov, ki bodo plačevali najemnino in menj posestnikov, ki bi najemnike eksmitirali. Socijalna vojska se pričinja. — Pri eksmitiranju najemnikov pride vselej do krvavega boja mej Irce in vojaki ter policaji.

Dopisi.

Iz Kroke 16. maja. [Izv. dop.] Da ne bode svet mislil, da Kropa spi, naj mi bo dovoljeno naznaniti, kako se je pri nas praznovala cesarjevičeva poroka. Uže 9. maja popoldne jele so se izobešati zastave iz hiš in stolpov. Ob 4. uri oznanjevalo je lepo ubrano zvonjenje pri obeh tukajšnjih cerkvah slovesni dan. Na večer koj po ave Mariji počí mogočen strel na strelišči in trg jel se je razsvetljevati. Poleg druge svečave so viseli ob večjih hišah krasni lampijoni, a na oknih so bili transparenti s pomenljivimi napisi; tudi umetaljni ogenj v narodnih barvah se je zažigal in mladina kurila je na bližnjem hribci kres. Drugi dan ob 1/2 9. uri pela se je mej grmenjem možnarjev v farnej cerkvi po cecilijanskih določbah slovesna sv. maša, katere se je udeležilo obilo ljudstva in vsa šolska mladež. Pred mašo smo tudi čuli lepo kompozicijo g. Foersterja: „Himno o slavnej poroki cesarjeviča Rudolfa“. Po končanem službi božjé se je mladina podala v lično dekorirano šolsko sobo, kjer sta jo čakala g. predsednik krajnega šolskega sveta in učnik verouka. Po slavnostnej pesni: „K poroki cesarjeviča Rudolfa“ poprime gospod učitelj verouka besedo in v prav živih potezah razloži mladini pomen preslavnega dne. Po končanem govoru razdelilo se je za spomin 100 knjižic: „Cesarjevič Rudolf, nastolnik avstrijski“ in mnogo druge pisalne in risarske šolske oprave. K sklepu zapoje mladina še pesni: „Rudolf habsburški“ in avstrijsko himno.

Iz Vojnika 30. maja. [Izv. dop.] Dopis „iz Primorskega (?)“ v 107. št. vašega cen-

jenega lista, govoreč o pisankah za ljudske šole, dal mi je povod, da se enkrat prav protodušno izrečem o reči, katera me je uže dalje časa težila. Pisatelj onega dopisa našteva dosedanje založnike slov. pisank ter po ocenjevanji Lapajnetovih, Grubbauerjevih in Musilovih pravi: „Glede cene je priporočati prvi dve vrsti (zakaj ne samo prve?), kajti poslednje Musilove so tako drage, da je težko trgovcu ali učitelju prodajati jih na drobno po 2. kr.“ — Torej zato, ker je po mnenji dopisnikovem trgovcu ali učitelju težko (??) prodajati jih na drobno po 2 kr., naj dobivajo otroci slabjšo robo v roke, da imata le trgovec in učitelj pri tem na stroške večinoma silno ubožnih šolskih otrok dobiček. Ta dopisnik pridiguje nam učiteljem pravi pravcati materijalizem: davajte otrokom le tako blago v roke, pri katerem boste imeli lep dobiček. — A učenci? No tisti naj si pomagajo, kakor sami hočejo in morejo. Manj so se mi zamerile besede, da trgovec, ki res mnogokrat edino od svoje trgovine živi, ne more (!?) Musilovih zvezkov po 2 kr. dajati (kako pa po drugih, nemških deželah, g. dopisnik? —); a da je g. dopisnik bil tako indiskreten, da je tudi národno učiteljstvo postavil v vrsto prostih „kšftenmoharjev“, to me je, odkrito rečeno, silno v srce zbadlo! Je li tak gospod, ki se ne sramuje od krajcarjev ubogih šolskih otrok se okoriščevati, res učitelj? Ima li količkaj ljubezni do otrok, količkaj usmiljenja do ubogih staršev? Takemu učitelju moram jaz, vsaj za mojo osebo, vsak prvi poklic za imenitni njega stan odrekati ter mu očitati, da mu je stan nekoliko le „die melkende Kuh, die ihn mit Milch und Butter versorgt“. To pa je za nas nevredno, grdo.

Da, poznam učitelje, ki kupujejo najslabšo robo (ali so jo vsaj kupovali, ko je bilo še dovoljeno,) ter jo učencem po ceni najboljše robe prodajajo, češ, za otroke je vse dobro! Ako so si kupili dobro blago (recimo Musilove pisanke in risanke), prodajali so jih po nezašlišanej ceni, pisanke po 3, risanke pa po 5 namesto po 3 krajcarje. Če si jih vprašal, čemu to storé, reklo se je: jaz ne bom zastonj stroške pri kupovanju in delo pri razprodavanju imel! Oba ta izgovora sta popolnoma ničeva. Stroški, katere ima učitelj pri nakupovanju, se mu povrnejo s tem, kar znaša od trgovca mu dani skonto (10%); ako pa ima tako malo ljubezni do svojega stanu in do izročene si mladine da hoče te male sitnosti,

kajti še zdaj je želel narod pokazati se; ataman se je vrh tega opiral na moskovsko vojsko ter se ponašal kot samosilnik. S samimi starešinami se je ponašal okolo; noben se nij smel vستي v njegovej prisotnosti in tudi ne pokriti; in čeravno je on sam bil odgojevan v duhovnem zavodu, vendar se je brezobzirno ponašal z duhovni. Neravno je, da njegov pad nij vzbudil žalosti radi njega, nego ogorčenost proti vsem, ki so mu verno služili, kdor je spodbujal njegovo pohlepnost bahaštvo, kdor si je dovoljeval pod njegovim pokroviteljstvom samosilno postopati z narodom. Moskovska vojska je bila prisiljena ukrotiti nastalo buno. Le to je pobudilo Golicina nemudoma odrediti nov izbor atamana.

Drugi dan, ko je bil odstranjen Samojlovič, predložili so se Goliciu podatki, po katerih je imel biti izbran novi ataman. Oni so bili podobni prejšnjim podatkom. Kozaki so pri tej priliki poskušali, da bi se razširila njihova prava oddeljene samouprave Malorusije ter prosili, da bi bilo atamanu dovoljeno ugo-

varjati s tujimi državami; ali to nij bilo sprejeto. Vlastelini so si izgovorili pravico soditi podložne ter siliti jih, da plačajo njim davke, vozijo seno in drva. Imanja generalnih starešin, zaslužnih imenitnih oseb, pa tudi imanja nadškofa, metropolitov in samostanov so bila osvobodjena od davkov in vojskinih naklad. Na tak način se je utrdilo gospodstvo novega panstva, ki je grozilo podjarmiti in zarobiti narod. Od moskovske strani pa je bil vključen predlog, ki je smeral na združenje in zbliženje dveh narodov: atamanu in starešinam je bilo naloženo, da zjedinijo maloruski narod z velikoruskim, naj si bo uže z ženitbami ali na kak drug način, da ne bi nobeden govoril, da je maloruski narod pod atamansko vlado, nego da bi jednoglasno vsi smatrali Maloruse z Velikorusi za jeden narod.

Starešine, ki so stavili predloge, so dali Goliciu razumeti, da bodo oni izbrali onega za atamana, katerega bode on predložil. Bojarin je imenoval Mazepo, ki se je znal njemu prilizniti.

Drugi dan 25. julija je bila odprta rada. Molitev se je opravila v podnej cerkvi, ki se je nahajala v šatoru. Prinesli so znake atamanskega dostojanstva ter je položili na mizo, pokrito s preprogo. Bojarin je vprašal zbrane Kozake: koga želé izbrati za atamana.

Zakričali so: Mazepo!

Nekoliko glasov, neznaočih, da je stvar o izboru uže prej rešena bila od silnejših ljudij, je bilo oddano za Borkovskega, ali privrženci Mazepe so jih precej zaglušili.

Mazepa je bil izbran in potrjen, a Golicin je dobil od njega deset tisoč rubljev na dar. Bivši ataman pa je bil s sinom Jakobom odpravljen v Sibirijo. Drugi sin Gregor pa je bil s smrtjo kaznovan v Sjevsku. Žene Samojlovičev pa so ostale v Malorusiji v žalostnem položaji, kajti one so dobivale neznatne podpore po carskej milosti od velikega bogastva njihovih mož.

Imetek Samojlovičev je bil zaplenjen: polovica je bila oddana v carsko blagajno, druga polovica pa v vojskino.

S tem prekličem prostovoljno vse, kar sem pisal proti Vam v št. 289 „Slovenskega

Naroda" od leta 1880 in obžalujem zelo, da sem se dal k temu zapeljati po g. Romualdu Zupančiču iz Materije. Pri tej priliki javljam tudi, da sem Vas vselej čislal poštenega in značajnega moža, kateri ne more izvrševati takih dejanj, kakeršnih sem Vas jaz dolžil v „Slovenskem Narodu“ št. 289 od leta 1880.

Trst, 31. maja 1881.

Štefan Šiškovič.

Dr. Jos. Bisiak,
priča.

Dr. Ant. Tondolo,
priča.

Tuji.

2. junija:

Evropa: Gallistl iz Solnograda.

Pri Slonu: Jerala iz Trsta. — Bauernfeind iz Gradca. — Boccalari z Dunaja. — Hanitz iz Pešte.

Pri Wallét: Hirschmann, Danzer, Hoffmann z Dunaja. — Cinibak, Politzer, Bürger iz Gradca. — Gebhard iz Pole.

Pri avstrijskem cesarji: Kummerer iz Pontafila.

Dunajska borza 3. junija.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	76 gld.	75	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	77	30	"
Zlata renta . . .	94	85	"
1860 drž. posojilo . . .	132	80	"
Akcije narodne banke . . .	832	"	"
Kreditne akcije . . .	353	70	"
London . . .	116	80	"
Srebro . . .	"	"	"
Napol. . .	9	29	"
C. kr. cekini . . .	5	54	"
Državne marke . . .	57	05	"

Binkoštno nedeljo dné 5. junija 1881:

Jour-fix „Sokola“

v gostilni „pri zelenem hribu“

(Grüner Berg).

PROGRAM:

Godba, petje in telovadba.

K tej zabavi vabi slavno občinstvo ljubljansko odbor društva „Sokola“.

Št. 8271.

(321—1)

Košnja v najem!

Četrtek 9. junija t. l. ob 9. uri dopoldne se bo košnja mestnih senošetij v Lattermanovem drevoredu kosoma v najem dala.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 2. junija 1881.

Župan: Laschan.

Darila za birmo

v mnogovrstnej izberi in po poštenej ceni priporoča

Josip Geba,
urar.

(314—3)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper kró v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.
Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane 35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna J. Svoboda, na Prešimnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Mich. Guglielmo. Celje: lekar J. Kupferschmied; Kranj: lekar Drag. Šavnik; Kamnik: lekar Josip Močnik.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: Echte Maria-zeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatená z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki némajo teh znakov istinitosti, naj se zavrnejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (362—42)

Zoper jetiko! Radgostski univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtički,

priporočajo se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolezine, posebno za sušico, želodčevo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Velespoštovani gospod lekar Seichert!

Iz Hrudima mi je pisala denes moja prijateljica, naj jej pošljem tri zavitke vašega slovečega Radgostskega čaja, ter pravi mej drugim tudi to, da jej je ta čaj prava dobrota. Izvolite mi tedaj, ako mogoče s poštnim povratom, pod mojim naslovom poslati tri zavitke čaja in 2 škatljici rožnavskih celtičkov.

S spoštovanjem

Marija Ridi,

soproga izdelovalca glasovirov v Nahodu (Česka).

Vaše blagorodje!

Prosim vas, pošljite mi po poštnem povzetju v poskus jeden zavitek Radgostskega čaja in 2 škatljici maho-rastlinskih celtičkov za neko na prsih bolno osebo, ki kri bljuva, Vransko leto je to zdravilo iste dobro služilo in bilo vspešno. Naslov: Župnija Kilb, severne železnice postaja Loosdorf.

Vaše blagorodje!

Ker sem večkrat užel čul vašo zdravila hvaliti, dakle prosim, da mi pošljete brzo 2 zavitka Radgostskega čaja.

Udani

Henrik Lene,

dvorni puškar, v Berlinu, Friderikove ulice 112. V Berlinu dné 14. aprila 1877.

Čestiti gospod!

Rabil sem vaš čaj zoper svoj hronični katar v želodci; ker mi je pa resnično pomagal, prosim vas prav prijazno, pošljite mi po poštnem povzetju še 2 zavitka svojega izvrstnega Radgostskega univerzalnega čaja.

Spoštovano

(251—3)

Math. Bertel,
trgovac.

Thüringen, Voralberg, dné 30. jan. 1879.

Od tega po zdravniškeje razložbi in predpisih pripravljeni čaj, vejjá za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebe.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtički dobivajo se jedino le v lekarni J. Seichert v Rožnovi (na Moravskem), in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Čejbek v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradci, A. Marek in J. Kupferschmied v Celji, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottemanu, W. Thurnwald v Celovei.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materijalnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, priprava na tanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepjenje in vzdržanje vida v vsakej starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodlom za rabo vejjá 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopelišči Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno zdravlja putiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah. Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Moravska).

OGLAS!

OGLAS!

Da bode našim prečestitim naročnikom v Avstro-Ogerskeje bolj priročno, osnovali smo s 1. majem 1881 pod firmo

VOGEL & Co.,

Wien, II., Untere Augartenstrasse 33.

podružnico, kjer so razstavljeni za prodaj naši

lokomobili, mlatilnice

in vse drugo kmetijsko orodje,

ter prosimo p. n. kupujoče občinstvo, naj se tja obrne, kadar kaj potrebuje.

Zmožnost konkurirati — ne samo kar se tiče tehnike in moči, ampak tudi solidnega dela ob porabi najboljše tvarine in kar se tiče prilično manjše cene — to so najboljše prednosti naših izdelkov.

Natančneje prinašajo naši ceniki s podobami, katere pošiljamo na željo zastonj in franko. Dunaj, dné 1. maja 1881.

VOGEL & Co.,

fabrika za stroje, livarna z železom in izdelovatelj kotlov v Neusellerhausen-Leipeigu.

(324—1)

Izdatelj in urednik Makso Armich.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.